

Sygnatura akt I C 3134/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 24-02-2017 r.

Sąd Rejonowy w Koninie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Karol Dryjański

Protokolant: p.o. sekretarza sądowego Katarzyna Kamińska

po rozpoznaniu w dniu 24-02-2017 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa U. (...) w W.

przeciwko G. T.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 5.904 zł (pięć tysięcy dziewięćset cztery złote) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej przez radcę prawnego D. W..

SSR Karol Dryjański

Sygn. akt I C 3134/16

UZASADNIENIE

U. (...) w W. wniósł o zasądzenie od G. T. kwoty 44.465,03 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu (03.10.2016 r.) do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w dwukrotnej wysokości wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu powód podniósł, że pozwana w dniu 10.05.2010 r. zawarła z Bankiem (...) S.A. umowę na podstawie której pozwana otrzymała środki pieniężne. Zdaniem powoda pozwana nie wywiązała się z wynikającego stąd zobowiązania, dlatego też bank wypowiedział umowę, a w dniu 23.05.2015 r. przeniósł swą wierzytelność wobec pozwanej na powoda. Na należność dochodzoną pozwem składają się zdaniem powoda niespłaconą należność główna w kwocie 29.224,84 zł, opłaty, prowizje i koszty w kwocie 171,75 zł i skapitalizowane odsetki w kwocie 15.068,44 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 25.10.2016 r., sygn. akt I Nc 3236/16, nakazano pozwanej G. T., aby zapłaciła stronie powodowej kwotę 44.465,03 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 03.10.2016 r. do dnia zapłaty, oraz kwotę 4.173 zł tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 3.617 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu, albo wniosła w tym terminie sprzeciw.

Pozwana wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty.

G. T. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania.

Pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego przez powoda. Jednocześnie zarzuciła, że nigdy nie zaciągała pożyczki od powoda.

Pismem z dnia 16.01.2017 r. powód cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia, jednak pismem z dnia 18.01.2017 r. cofnął oświadczenie o cofnięciu pozwu.

Odnosząc się do zarzutu przedawnienia powód zwrócił uwagę na to, że w dniu 08.10.2012 r. pierwotny wierzyciel wystawił przeciwko pozwanej bankowy tytuł egzekucyjny, któremu postanowieniem z dnia 16.10.2012 r. sąd nadał klauzulę wykonalności, z kolei postępowanie egzekucyjne zostało umorzone postanowieniem z dnia 19.08.2014 r. Zdaniem powoda zdarzenia te spowodowały przerwanie biegu terminu przedawnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 10.05.2010 r. Bank (...) S.A. zawarł z pozwaną G. T. umowę kredytu gotówkowego nr (...). Na podstawie umowy pozwanej udzielono kredytu w kwocie 34.630,75 zł.

dowód: umowa z dnia 10.05.2010 r. k. 6 – 10

W dniu 31.07.2012 r. Bank (...) S.A. złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu z pozwaną z dniem 09.09.2012 r.

Następnie w dniu 08.10.2012 r. Bank (...) S.A. wystawił przeciwko pozwanej bankowy tytuł egzekucyjny, w którym stwierdzono, że roszczenia wynikające z zobowiązania pozwanej z tytułu przedmiotowej umowy kredytu są wymagalne.

dowód: wypowiedzenie umowy kredytowej k. 81, bankowy tytuł egzekucyjny k. 82

Postanowieniem z dnia 16.10.2012 r., sygn. akt I Co 3336/12, Sąd Rejonowy w K.nadał powyższemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności.

dowód: bezsporne

Na podstawie wskazanego wyżej bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności Bank (...) S.A. wniósł do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ś. D. K. o wszczęcie egzekucji przeciwko pozwanej. Postępowanie egzekucyjne było prowadzone pod sygn. Km (...)

Postanowieniem z dnia 19.08.2014 r. Komornik umorzył postępowanie egzekucyjne.

dowód: bezsporne

Na skutek umowy z dnia 25.03.2015 r. Bank (...) S.A. przeniósł swą wierzytelność wobec G. T. na U. (...).

dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 4, oświadczenie z dnia 08.04.2015 r. k. 14, umowa przelewu wierzytelności k. 16 - 17

W dniu 03.04.2015 r. powód wezwał pozwaną do spłaty zadłużenia wynikającego z umowy z Bankiem (...) S.A. w kwocie 41.229,79 zł do dnia 17.04.2015 r.

dowód: pismo z dnia 03.04.2015 r. k. 5, wyciąg z rejestru funduszy inwestycyjnych k. 17 – 18

Pozwana nie zapłaciła powodowi kwoty żądanej w piśmie z dnia 03.04.2015 r.

dowód: bezsporne.

Dokumenty w oparciu o które sąd ustalił powyższy stan faktyczny nie budziły wątpliwości sądu, nie były również kwestionowane przez strony.

Sąd zważył, co następuje.

Pozwana nie kwestionowała, iż zawarła z Bankiem (...) S.A. umowę kredytu z dnia 10.05.2010 r., jednak podniosła zarzut przedawnienia przedmiotowego roszczenia.

Powód wykazał, że na podstawie umowy z dnia 25.03.2015 r. nabył wierzytelność banku (...) S.A. wobec pozwanej wynikającą z umowy kredytu z dnia 10.05.2010 r., nie wykazał natomiast jakoby nastąpiły zdarzenia powodujące przerwanie biegu terminu przedawnienia.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29.08.1997 r. Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Zgodnie z art. 118 kc termin przedawnienia roszczeń wynikających z umowy kredytu wynosi 3 lata, a z art. 120 § 1 kc wynika, że bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

W uchwale z dnia 29.06.2016 r., sygn. akt III CZP 29/16, Sąd Najwyższy stwierdził, że nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności.

W uzasadnieniu uchwały wskazano, że zgodnie z jednolitym stanowiskiem Sądu Najwyższego zarówno złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, jak i wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie takiego tytułu wykonawczego przerywa bieg przedawnienia jako czynność przedsięwzięta bezpośrednio w celu egzekwowania roszczeń. Umorzenie postępowania z urzędu z powodu bezskuteczności egzekucji na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 kpc powoduje, że bieg przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym rozpoczyna się na nowo. W przypadku cesji wierzytelności nabywca co do zasady wstępuje w sytuację prawną cedenta, w tym również w zakresie przedawnienia. W przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cesjonariusza kształtuje się jednak odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem wykonawczym. Uprawnienie do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przysługiwało jedynie bankom i tylko na ich rzecz mogła być nadana klauzula wykonalności. Przerwanie biegu przedawnienia na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 kc następuje co do zasady tylko między stronami postępowania, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane lub uprawnione, a więc skutek przerwania zachodzi tylko w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela. Nabywca wierzytelności nie będący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku, ale nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem biegu na nowo.

Roszczenie dochodzone pozwem jest wywodzone z umowy zawartej przez pozwaną z Bankiem (...) S.A. w dniu 10.05.2010 r. wypowiedzenie umowy nastąpiło z dniem 09.09.2012 r. Kolejne czynności miały ścisły związek z uprawnieniami pierwotnego wierzyciela będącego bankiem. Wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego było jego uprawnieniem jako banku i tylko taki wierzyciel mógł uzyskać tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. W konsekwencji wystawienie przez Bank (...) S.A. przeciwko pozwanej bankowego tytułu egzekucyjnego w dniu 08.10.2012 r., wystąpienie o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności przez sąd oraz wszczęcie na podstawie takiego tytułu wykonawczego postępowania egzekucyjnego przeciwko pozwanej, spowodowały przerwę biegu przedawnienia w odniesieniu do wierzytelności przeciwko pozwanej z umowy z dnia 10.05.2010 r. jedynie w relacji między Bankiem (...) S.A. a G. T..

Powód nabył wierzytelność przeciwko pozwanej na podstawie umowy cesji z dnia 25.03.2015 r. Powód nie jest bankiem, zatem wskazane wyżej czynności skutkujące przerwaniem biegu przedawnienia w odniesieniu do Banku (...) S.A. nie odnoszą takiego skutku wobec powoda. W konsekwencji stwierdzić należy, że trzyletni termin przedawnienia przedmiotowego roszczenia w relacji pomiędzy powodem a pozwaną upłynął z dniem 09.09.2015 r. Roszczenie to uległo zatem przedawnieniu i było już przedawnione w czasie gdy powód w dniu 03.10.2016 r. wystąpił z pozwem o to roszczenie przeciwko pozwanej.

Dodać należy, że powód występował już wcześniej przeciwko pozwanej z powództwami o roszczenia z umowy z dnia 10.05.2010 r. Pozew wniesiony w dniu 19.10.2015 r. został cofnięty, a wywołane jego wniesieniem postępowanie w sprawie I C 2594/15 toczące się przed Sądem Rejonowym w K.zostało umorzone na skutek postanowienia z dnia 31.12.2015 r. Wywołane wniesieniem pozwu w dniu 23.03.2016 r. postępowanie toczące się przed Sądem Rejonowym w K.pod sygn. I C 1174/16 również zakończyło się postanowieniem o umorzeniu postępowania (postanowienie z dnia 05.07.2016 r.). W każdym z tych przypadków pozew był wnoszony po upływie terminu przedawnienia przedmiotowego roszczenia

Zgodnie z art. 117 § 2 kc po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne.

Zarzut przedawnienia został przez pozwaną skutecznie podniesiony w toku niniejszego postępowania, dlatego też powództwo należało oddalić.

Mając powyższe na uwadze sąd na podstawie powołanych wyżej przepisów orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

Zgodnie z art. 98 § 1 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony (art. 98 § 3 kpc).

Stronom reprezentowanym przez radcę prawnego, rzecznika patentowego lub Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata (art. 99 kpc).

Pozwana była w niniejszej sprawie reprezentowana przez pełnomocnika będącego radcą prawnym. Przy wartości przedmiotu sporu wynoszącej 44.465,03 zł, stawka minimalna pełnomocnika wynosiła 4.800 zł, a po jej powiększeniu o 23% podatku VAT należność pełnomocnika wyniosła 5.904 zł. Pozwana wygrała sprawę w całości, dlatego też należało w całości uwzględnić jej wniosek o zwrot kosztów procesu i zasądzić z tego tytułu wskazaną wyżej kwotę.

Mając powyższe na uwadze sąd na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 99 kpc orzekł jak w punkcie 2 wyroku.

SSR Karol Dryjański